

[Dyremose]

tøven vil kunne handle og skabe klarhed. Så selv om vi måske ikke har lovgivningen på plads her og nu, tror jeg alligevel, at folk i de truede områder kan være sikre på, at folketinget har vilje til at hjælpe, hvis der skulle ske noget, også i den mellemliggende periode.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg vil gerne lykønske forslagsstillerne og samtidig sige tak for den harmoniske behandling af dette emne, der her har fundet sted. Jeg har kun få bemærkninger.

Fru Margrete Auken taler om, at vi her for en gangs skyld viser solidaritet. Ja, det kommer an på, hvad man forstår ved solidaritet. Det kan vi jo diskutere længe. Jeg skal undlade at give eksempler. Det er klart, at jeg føler og hævder, at grundlaget for, hvad vi i det hele taget foretager os, er ønsket om at vise solidaritet.

Angrebet – eller hvordan det skulle forstås – på forsikringselskaberne står jeg uforstående over for kunne komme frem i denne sammenhæng. Der er jo ikke lovforslag om ændring i den pågældende lovgivning, som forsikringselskaberne overholder. De er under et meget tæt tilsyn. Regeringen omgås ikke med planer om at ændre i den retning, som fru Margrete Auken her antydede, og så længe disse selskaber holder sig loven efterrettelig, hvad de naturligvis gør, er vi skam meget glade for i en sag som denne og i mange andre sager at kunne trække på deres ekspertise. Som jeg sagde i min første tale, har det samarbejde, der har fundet sted, været prima både med hensyn til kvalitet og også med hensyn til den fart, der har været på det.

Endelig omtalte fru Margrete Auken alt det andet blæsevej, men det tror jeg nu ikke man skal være så bange for, for det er netop det, forsikringen gælder. Ved den store katastrofe, hvis man kan sige sådan, altså i november 1981, var der over 180.000 skader til et samlet forsikringsbeløb på 827 mill. kr., og de var alle forsikringsdækkede.

Hr. Askjær Jørgensen spørger mig, om jeg kan forestille mig, hvilket omfang en egentlig gennembrudskatastrofe ved Årgab eller et andet sted for den sags skyld kan få. Nej, det vil jeg ikke udtale mig om, for det er jeg ikke

kyndig nok til. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at nogen kyndig i nogle få ord vil påtage sig at beskrive dette. Jeg tror, alle er lige opmærksomme på, hvad det gælder. Jeg må på det alvorligste protestere imod hr. Askjær Jørgensens påstand om – jeg ved godt, at han render i halen på en hel del andre, der har sagt noget tilsvarende – at regeringen eller jeg skulle være karrig med midler til kystsikringen. Det er der aldeles ikke tale om. Dér, hvor jeg har været standhaftig, mener jeg selv – skrap, mener nogle andre – er med hensyn til fordelingsnøglen. Der er slet ikke grænser for, hvor mange hundrede millioner kroner jeg gerne vil ofre på kystsikring, og jeg har aldrig udtalt mig om, at jeg ikke under nogen omstændigheder vil være villig til at gå videre med hensyn til de beløb. Vi skal bare finde dem og prioritere over for noget andet. Men at der skulle være tale om karrighed, det er en usandfærdig påstand.

Jeg kvitterer for fru Janne Normanns svar-tale her. Vi skal altså finde den rigtige måde. Fru Janne Normann spørger: hvornår? Jeg tør ikke give et bud på det i dag, for jeg kan meget nemt komme til at sige noget forkert, men meningen er, at udvalget skal nedsættes i februar. Det er jo en kort måned, men jeg tilsiger, at når arbejdsområdet bliver angivet i februar eller i begyndelsen af marts, så vil vi benytte lejligheden til at præcisere, at det skal gøres lige så hurtigt som sidste gang – gerne hurtigere for den sags skyld, men altså med allerstørste fart. Det er meget udviklede forsikringsmæssige problemer, men der skal sættes al speed på. Det vil blive gentaget i skriftlig form over for udvalget.

Jeg ville have sluttet med noget, som hr. Dyremose allerede har sagt, da han var heroppe for et øjeblik siden. Jeg vil have lov til at gentage det og give den melding – som jeg mener står til troende hos alle, der kan blive berørt – at efter det, der skete i fortsættelse af 24. november 1981, efter den debat, der var i foråret 1982, og efter dagens debat er der ingen familie, person eller bedrift, der behøver at gå rundt og være nervøs for, at den nuværende regering eller det nuværende folketing skulle svigte. Beløbene er jo så overskuelige, som jeg i mit første indlæg nævnede det, og det gør det så meget nemmere at stå her og mere eller mindre udstede en blankocheck. Jeg håber, at det vil blive noteret og hørt og opfattet dér, hvor det især